

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyi

Azərbaycançılıq ideyasının təbliği

Faiq Ələkbərli
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

I Yazı

Məhəmməd Hadi (1879-1920)
 Şamaxıda anadan olmuş, ibtidai təhsilini məhəllə məktəbində almış, sonralar Abbas Səhətin atası Əlibabə əfəndinin təsis etdiyi məktəbdə oxumuş, Kicik yaşlından doğma türk dili ilə yanaşı, ərəb və fars dillərini mükməmlə menimsəmişdir. Hadi gəndlik illərində ilahiyat elmləri ilə barər dünyevi elmləri, xüsusiyyət dili, adəbiyyat, fəlsəfə, məntiq, tarixi də dərinlənmişdir. 1902-ci ilin yanvarında Şamaxıda baş verən zəlzəldən sonra Kürdəmirə köçən Hadi maarifşəhərərərin, o cümlədən Ağa əfəndinin yardımı ilə bir məktəb açıb tədrisə başlamışdır (1902-1905). 1904-cü ildə Tiflisde keçirilən Zaqafqaziya müəllimlər qurultayında iştirak edən Hadi 1905-ci ildə yaxın dostu Mustafa Lütfinin dəvəti ilə Haştxana gedərək "Bührani-Təraqqi" qəzetində çalışmışdır. 1906-ci ildə Əlli bay Hüseynzadənin dəvəti ilə Bakıya qayıdan Hadi əvvəlcə "Füyuzat" jurnalında, daha sonra "Təzə həyat" və "İttifaq" qəzetində işləmişdir, 1910-cu ildə Hadi İstanbulla getmiş, burada "Təzin" qəzetində tərcüməçi kimi fəaliyyət göstərməyə başlamışdır. O, 1911-1912-ci illərdə "Təzin" qəzeti ilə yanaşı, "Rübab", "Şahbal", "Mehtab", "Şahrahi-səbəh" kimi müxtəlif mətbuat orqanlarında da şeirlər, məqalələr, tərcümələr çap olunmuşdur. Bir sira ingilabçılarla yanaşı, 1913-cü ildə Osmanlı dövləti Hadini da həbsə edib, Sələnikə sürgüna göndərmişdir. 1914-cü ildə Bakıya qayıtmaya nail olan Hadi "Tatar diviziyası"nın tərkibində müharibəyə gedən qədər əsərini "İqbəl", "Sədayi-həqq" və "Bəsirət" qəzetlərdə dərc etdirmişdir. 1915-ci ildə Qafqaz ordusunda feldşer sıfəti ilə çalışdığı zaman Karpatda getmiş, müsləman əsgərləri arasında alay mollası vəzifəsinə icra etmişdir.

1918-ci ildə Vətənə döndükden sonra Hadi bir müddət Gəncədə qalıb, daha sonra Bakıya gəlib. Hadi 1918-1919-cu illərdə yazdıqı bütün əsərləri bir yerə toplayaraq dörd kitab halında çap etdilmişdir. 1920-ci ilin iyunun əvvəlində Gəncədə vəfat etmişdir.

Onun əsərləri aşağıdakılardır: "Firdovsi-ilhamat" (1908), "Aləmi-müsəvətdən məktublar" (1908), "Eşqi-möhəşəm" (1914), "Şükufeyi-hikmət" (1914), "Əlvahı-intibah" (1918) və b.

Hadinin sosial-siyasi görüşləri maraqlı olduğu qədər də ziddiyətlidir. O, ilk dövrədə islamçılıq daha çox meyil göstərib müsləman xalqların, o cümlədən Qafqaz-Azərbaycan türklərinin məariflənməsi, cəhəlet ve dini xurafatdan qurtulması uğrunda mübarizə aparmışdı. Hadi "Məktəb", "Məktəb şərqisi", "Lövhəyi-təsviri-maarif", "Məarife dair" və digər şeirlərində yazarlığı ki, müsləman xalqlarının nücatı, sədətə, azadlığı məktəb və təhsilden, bir sözle, dünyevi elmləri öyrənmək dən başlayır. Ona görə, Qərb milletləri

abad feyz olur, şen olur, məmur olur Bəli, elmi-əbdən mühəndisi-cahanı-mədəniyyətdir".²

Hadinin fikrine, bu dünyada təbii sərvətlərden lazımla faydalanağın, xoşbəxt yaşamağın da yeganə yolu dünyevi biliklər yiyələnməkdir. Çünkü dünyevi elmlərin sayesində insanlar həm dini daha dərindən anlaşmış olur, həm de yer üzərindəki otlar, ağaclar, mədənələr, maddələr, zərrəciklər bare-də melumat əldə edirlər. Hadi yazırdı: "Halbuki yuxarıda zikr olunan ülumi-əbdəniyyə sayesində hər bir maddə də bir mənşət, bir fayda olduğu kəş olunmuş və aləmdən heç bir əbəs və batil şey olmağığı məlum və aşkar olmuşdur deməklə, Quran fəlsəfəsini parlaq bir surətdə kəş edib aləmə göstərən elmi-ədyan deyil, elmi-əbdəndir; elmi-əbdən olmayacaq ol-sayıdı, fəlsəfəyi-islamıyyə ədmi-abadi-nisyanda qalıb kimsəyə bəlli olmayacaqdı. Elmi-əbdən gündən-günə tövsiyəyi-daireyi-hüdud etdikcə islamıyyət günü, afa-qı-insaniyyəti tənəvir və bütün cahanə parıl-parıl nəşri-ziya eyləyir".³

Bununla da, Hadi demək isteyirdi

Ümumiyyətlə, Hadiyə görə peyğəmbər böyük bir islahaçı olub, dün-yada yeni bir səhifə açmışdır. Peyğəmbərin mövlədu ilə yalnız Ərebistanda deyil Yaxın Şərqi bölgəsində müsbət anlaşa ciddi inqilabi dəyişik-lər baş vermişdir. O, yazırdı:

Cənabi-Əhməd əsr: xalq bürfan halında,
Cəhəlat cisimlənmişdi əbucəhlan halında.

Həmişə qəflü qarət, adətan bir şan halında.

Əvət, gördüm o dövrü dövri-xun-xaran halında.

İşqli yol da gəldi həzrəti-Quran halında. 5

tutmuşdur: "Əsr təzə, icabat, vəqt təzəg, biz isə köhnə həməm, köhnə tas, köhnə qafa, əski fikimizdən niye əl çəkmeyiriz, cahani-mədəniyyət niye baxmayıriz Zəman və ədvarın dütçari-təəddül olduğu eqlən-nəqlən, təcrübətən müsəlləm və mühəqqeq bir keyfiyyətdir. İnsaf əfəndim, mürvət əfəndim, illərən göz nuru sərf olunaraq oxunan, oxudulan sərf-nəhv, bəyan-məyan, məntiq, fiqhən tədris bağçasından bir qonçə dərilmedi, bir meyəv qo-parılmadı, böylə degilmi ya..! Halə meydani-fəaliyyətdə və ciddiyətdə bulunan əsili-qədimiyi, telim və tədris qadidəsini yeni bir qəlbə soxmaq, zərnə təbiq etmək dinsizlik möcibimi".⁸

M.Hadi Şərqlə Qərbi də müqayisə edərək yazdı ki, Qərbde maarif, elm,

Məhəmməd Hadinin dünyagörüşündə azərbaycançılıq, islamçılıq, türkçülük

dünyevi elmlərə yiyələnib təreqqi etdiyi bir dövrde müsləman xalqlarının bütün bunlardan uzaq qoyan isə islam dini deyil, onun adından danışan ruhani-lərdir. O, yazırdı:

Əcanib qıldı hər bir karın itamam,
Biz isək əski tacdır, əski hammam.
Nələr icad edir ərbəbi-sənat,

tərən elmi-ədyan deyil, elmi-əbdəndir; elmi-əbdən olmayacaq olsayıdı, fəlsəfəyi-islamıyyə ədmi-abadi-nisyanda qalıb kimsəyə bəlli olmayacaqdı. Elmi-əbdən gündən-günə tövsiyəyi-daireyi-hüdud etdikcə islamıyyət günü, afa-qı-insaniyyəti tənəvir və bütün cahanə parıl-parıl nəşri-ziya eyləyir".³

Bununla da, Hadi demək isteyirdi

Hadi peyğəmbərin mövlüd gününe həsr etdiyi şeirində də yazdı ki, bu gün kainat onun dünyaya gəlişi ilə zi-nətlənmiş, zülmətin yerini nur tutmuşdur.⁶ Ancaq müsləmanlar son əsirərən Qurana və peyğəmbərin hədislərinə emel etməkdən uzaqlaşdıqları üçün İslam aləmi geriləmiş və cəhalətə düşər olmuşdur. O, yazdı:

hürriyət, səadət, işiq, bəsirət, qanun olduğu halda, Şərqdə cəhəlet, əsərət, zülmət, etəlet, sefalet, mövhumat, fənatizm hökm sürür. Onun fikrine, Qərbdə insanlar elm, sənet öyrənib sənayedə, herbəd qüvvətəndikləri haldə, Şərqdə hələ de milletlər elm və sənayeni islamə zidd sayır, şeytan emeli adlandırırlar. Eyni zamanda Qərbdə elmlı, biliqli insanlara ehtiram göstəriliyi haldə, Şərqdə cahillər və nadanlar hörmət-izzət sahibidirler.

Məğribdə var maarif, Məşriqdə var cəhəlet,

Məğribdə hürdür xalq, Məşriqdə var əsərət,

Şərqi əhli çox donuqdur, Məğribdə var əhərət,

Məğrib işqli yerdir, Məşriq zəmi-ni-zülmət,

Bizlər dəfni-zülmət

Məğrib cahani-cuşan Məğrib ca-hani-himət,

Məğribdə var çalışmaq, Məşriqdə var ətalət,

Məşriqdə çox sönükdür idrakü eq-lü fikrət,

Məğribdə əhli-fikrə qiyət qoyar cəmət,

Qərbin gözü açıqdır, Məğribdə var bəsirət,

Kordur desəm əhali Məşriqdə, et-mə heyrat!

Bax, cameə ləbələb xəbidəgan-qəflat,

Vaiz xürafələrden etməkdər hə-kayət

Məscidə xalq yatmış, vaiz nəsi-hət eylər,

Əfsürdə bir tərəfdə, əfsanə bir tə-rəfdə,

1 Hadi Məhəmməd. Seçilmiş Əsərləri. Bakı, «Şərq-Qrb», 2005, s.25

2 Hadi Məhəmməd. Elmi-Əbdənə həqiqi bir nəzər. «Heyat» qəzeti, 1906-ci il, N182

3 Hadi Məhəmməd. Elmi-Əbdənə həqiqi bir nəzər. «Heyat» qəzeti, 1906-ci il, N182

4 Hadi Məhəmməd. Seçilmiş Əsərləri. Bakı, «Şərq-Qrb», 2005, s.25-26

5 Yenə orada, s.354

6 Hadi Məhəmməd. Mövlidi-fəxri-aləm, Füyuzat N15, 1907, 13 aprel

7 Hadi Məhəmməd. Seçilmiş Əsərləri. Bakı, «Şərq-Qrb», 2005, s.153

8 Hadi Məhəmməd. Elmi-Əbdənə həqiqi bir nəzər. «Heyat» qəzeti, 1906-ci il, N182

9 Hadi Məhəmməd. Seçilmiş Əsərləri. Bakı, «Şərq-Qrb», 2005, s. 267

"Halbuki yuxarıda zikr olunan ülumi-əbdəniyyə sayesində hər bir maddə də bir mənşət, bir fayda olduğu kəş olunmuş və aləmdən heç bir əbəs və batil şey olmağığı məlum və aşkar olmuşdur deməklə, Quran fəlsəfəsini parlaq bir surətdə kəş edib aləmə göstərən elmi-ədyan deyil, elmi-əbdəndir; elmi-əbdən olmayacaq ol-sayıdı, fəlsəfəyi-islamıyyə ədmi-abadi-nisyanda qalıb kimsəyə bəlli olmayacaqdı. Elmi-əbdən gündən-günə tövsiyəyi-daireyi-hüdud etdikcə islamıyyət günü, afa-qı-insaniyyəti tənəvir və bütün cahanə parıl-parıl nəşri-ziya eyləyir"

Sənayələ qılır təhsili-sərvət
Tutub sənətlə dünyani əcanib,
Faqıt biz qalmışq məhrum, xaib.
Əlandım səyliyir-minibərə hər an:
"Biza lazım deyildir elmi-əbdən".
Deyir: - Üçba garək dünya fənədir,
Cahan islamə zindanı-bələdir!
Siz etdiz bizlər dünya zindanı,
Yaxlısan xanəniz, ey kamışıran!
Sənaye rahını kosclız həmişə,
Dediz lazım deyil islamə pişə.
Sənaye noldugundan bixəbərz,
Həqiqət meyvəsiz, bərsiz şəcərisiz. 1

Bu baxımdan "Heyat" qəzetiində nəşr olunan meqalələrində dini elmlərle yanaşı, dünyevi elmlərin de öyrənilmesinin zəruriyyətindən bəhs edən Hadi yazarlığı ki, ruhənlərin uydurdurlarına inanıb dünyevi elmlərə yuxarıdan aşağı baxmaq tamamilə yanlışdır: "Demək ki, elmi-əbdən əsasi-mədəniyyət və bəyannı-aləm-bəşəriyyətdir. Ülumi-əbdəniyyə olmazsa, Adəm övladı tərəqqi, təali temeddün istehsalına bir dörtlü müvəffəq olmaz. Küreyyi-erzin ədvarında və bər xərabəzəri-dəhşət halında qalar. Elmi-əbdən sayesində bir ömrəni

ki, Quran fəlsəfəsində de dünyevi elmlərə zidd olacaq heç bir mülahizə yoxdur. Üstəlik, Quran fəlsəfəsi hər zaman müsləmanları dünyevi elmləri öyrənib zamanla ayaqlaşmağa devət etmişdir. Hadi "Lövhəyi-təsviri-maarif" şeirində də göstəridi ki, Quran-Kərimlə yanaşı, Məhəmməd peyğəmbərin (s.) hədislərində de elm öyrənmək hər şeydən üstün sayılmışdır. O, yazdı:

Beşikdən qəbrədək təhsil edək adabu irfani,

Əger Çin ölkəsində olsa cuyəndə olaq elmi,

Qılıb kəsb-i-fazail, edəlim tövsiyə-ru-hani.

Ülümə talib olmaq fərzdir mərdənənisvanə,

Eidib məmər elmə bizləri məhbub-i-yazdəni...

Buyurmuş fəxri-aləm: "Elm bir nu-ri-ilahidir",

Cəhəlat isə bir zülmət, edər güm-rəhən insani.

Dəniş ol fəxri-kövneyin: "Aləmi seyri-sülükimde –

Cəhəlat əhlini gördüm düçarı-qəh-rəbbəni"....4

Etmərik qanuni-şəri-Əhmədiddən inhıraf,
Vurmanın biz yavəgular tek əbəs lafū kəzəf,

Cünki var cəngi-qərəzdən qəlbimiz mirati-saf,

Ayn bir məqsədimiz yoxdur, ey əhli-etisaf,

Zülmə var ikrəhimiz, dad istərik, dad istərik. 7

Hadi açıq şəkilde yazdı ki, hazırda mədrəsələr dövrün tələblərinə cavab vermır. Əksinə, dini məktəblərde cəmiyyətə mənəvi cəhətdən şik